ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Наше життя

РІК ВИДАННЯ 2-й
Газета виходить щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 50 (76) | Субота, 14 грудня 1968 року | Ціна 2 коп.

Міністру соціального забезпечення Української РСР

тов. ФЕДОРОВУ О. Ф.

Доповідаємо, що робітники, інженерно-технічні працівники та службовці учбово-виробничих підприємств Українського товариства глухих, виконуючи соціалістичні зобов'язання, взяті на честь 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна, достроково, 8 грудня 1968 року, завершили річний план по загальному обсягу виробництва на 100,2 процента.

Колективи підприємств системи УТОГ зобов'язались до кінця року додатково виготовити продукції на суму понад 5 мільйонів карбованців.

Голова президії Центрального правління УТОГ
К. В. ФІЛОНОК.

ВОГНИЩА КУЛЬТУРИ — ДО ЛЕНІНСЬКОГО ЮВІЛЕЮ

Підготовка до 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна визначає нині напрямок і характер нашого радянського життя. До цієї славної дати готується вся наша країна. Кожний трудівник, де б він не працював, стає на ленінську трудову вахту і зобов'язується достроково виконати накреслені п'ятирічкою плани.

Новими творчими досягненнями готуються зустріти Ленінський ювілей працівники культурного фронту і разом з ними — культармійці численних закладів культури Українського товариства глухих. Головним їх завданням є дальше піднесення рівня діяльності кожного будинку культури, клубу, бібліотеки, червоного кутка УВП, гуртожитку, перетворення їх на основні опорні бази по комуністичному вихованню трудящих глухих, на справжні вогнища культури. Це перш за все постійна і глибока пропаганда ленінських ідей, радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму, комуністичне виховання молоді, активна участь в дальшому розвитку і економічному зміцненні підприємств системи нашого Товариства, розповсюдження досвіду передових робітників УВП, державних підприємств, а також колгоспників — членів УТОГ. У тісному зв'язку з усім цим і треба організовувати культурне дозвілля трудящих, провадити освітню роботу.

З метою дальшого поліпшення виховної і культурно-масової роботи серед трудящих глухих повсюдно розпочинається республіканський огляд будинків культури, клубів, червоних кутків, бібліотек і гуртожитків. Огляд провадиться на ознаменування 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Останнім часом і особливо в минулий, ювілейний рік широкого розмаху набрали різноманітні форми і методи клубної роботи. Міцно увійшли в практику ленінські читання. Тут перед працівниками закладів культури УТОГ відкривається широке поле для творчих шукань і знахідок. Під час ленінських читань, крім лекцій і бесід, можна прочитати присутнім уривки з творів В. І. Леніна, спогадів людей, які зустрічались з ним, старих більшовиків, вірші, окремі сценки з п'єс, переглянути кінофільми або уривки з них, що відтворюють образ вождя.

Президія Центрального правління УТОГ затвердила Положення про республіканський огляд культурно-освітніх установ, присвячений 100-річчю з дня народження В. І. Леніна. Огляд провадиться в два етапи: попередній етап — з 1 грудня 1968 року по 22 квітня 1969 року і остаточний етап — з 23 квітня 1969 року по 1 січня 1970 року.

У цей період на основі всебічної активізації діяльності культурно-освітніх установ УТОГ, дальшого розвитку та вдосконалення форм і методів роботи клубів, бібліотек і червоних кутків має бути забезпечено широке розгортання змагання за звання закладів культури відмінної роботи.

Для успішного проведення огляду треба активніше залучати до культурно-освітньої роботи трудящих глухих. Слід краще використовувати при проведенні масових заходів різноманітні засоби унаочнення, зокрема, виставки, фотомонтажі, експозиції, хронікально-документальні фільми, діафільми тощо. Необхідно добиватися дальшого зростання масової художньої самодіяльності, підвищення ідейно-художнього рівня репертуару і виконавської майстерності колективів та окремих виконавців, поліпшення культурного обслуговування трудящих, особливо у два вихідні дні.

Багато залежить від ініціативи й активності культармійців, їх уміння працювати з клубним активом. І, звичайно, вирішує змістовність і висока ідейність кожного заходу в клубі. Не для галочки в плані, не заради звіту керівній організації треба провадити клубну роботу. Нема чого гріха таїти, у нас ще є клуби і червоні кутки, де нудно, незатишно, в роботі яких багато формалізму, казенщини, а то і просто повна бездіяльність.

На засіданнях президій багатьох обласних відділів УТОГ останнім часом обговорювались питання масово-політичної і організаційної роботи в закладах культури. Так, у Конотопському будинку культури занедбали культмасову роботу, в діяльності гуртків, зокрема драматичного, відсутній контроль, мають місце факти приписування клубних заходів, які насправді не здійснювались. Адже в Конотопі є учбово-виробниче підприємство. Робітники УВП бажають мати змогу після роботи, ввечері культурно і весело відпочити. Сумський обласний відділ, заслухавши звіт директора будинку культури М. Капітана, наклав на нього і художнього керівника Г. Коновалова стягнення.

Обласні відділи УТОГ і керівники учбово-виробничих підприємств повинні уважно розібратися з станом справ у кожному культурно-освітньому закладі, допомогти їм налагодити здоровий, різноманітний відпочинок трудящих.

Республіканський огляд закладів культури УТОГ — велика і відповідальна справа. Проведемо його так, щоб він допоміг гідно зустріти славний Ленінський ювілей!

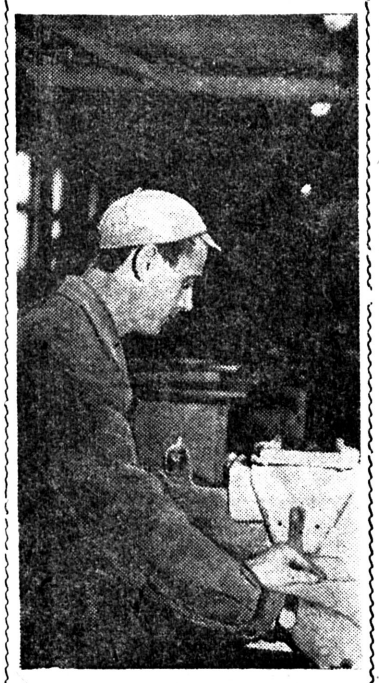

Тринадцять років працює верстатником на заготівельній дільниці Миколаївського УВП Леонід Кривицький. Ставши на ленінську трудову вахту, ударник комуністичної праці Л. Кривицький виробничі завдання виконує на 140—150 процентів.

Фото Е. РЯБКІНА.

З ПОЛОЖЕННЯ ПРО РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ ОГЛЯД КУЛЬТУРНО-ОСВІТНІХ УСТАНОВ УТОГ І ГУРТОЖИТКІВ УЧБОВО-ВИРОБНИЧИХ ПІДПРИЄМСТВ, ПРИСВЯЧЕНИЙ 100-РІЧЧЮ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ В. І. ЛЕНІНА

Основна мета огляду — добитися, щоб кожний будинок культури, клуб, кожна бібліотека, кожний червоний куток перетворилися на опорні бази масово-політичної роботи серед трудящих глухих.

Найважливіша умова огляду — обов'язкова участь в ньому всіх будинків культури, клубів, червоних кутків, бібліотек і гуртожитків.

Включившись в республіканський огляд, культурно-освітні установи повинні широко і систематично проводити лекції та доповіді, політінформації і бесіди, присвячені В. І. Леніну, торжеству ідей марксизму-ленінізму, організовувати ювілейні виставки, фотомонтажі, експозиції, які відображають життя і революційну діяльність Володимира Ілліча.

Заклади культури нині в обстановці різкого загострення ідеологічної боротьби між соціалізмом і капіталізмом, повинні підвищувати дійовість своєї роботи, провадити її цілеспрямовано, пропагувати в масах революційну теорію, вести постійно і глибоко пропаганду ленінських ідей, радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму, виховувати трудящих глухих, особливо молодь, в комуністичному дусі.

ЧАС ПРОВЕДЕННЯ ОГЛЯДУ

попередній етап — з 1 грудня 1968 року по 22 квітня 1969 року;

остаточний етап — з 23 квітня 1969 року по 1 січня 1970 року.

ОГЛЯД ПРОВАДИТЬСЯ ПО ГРУПАХ

1. Культурно-освітні установи:

— Київський палац культури, будинки культури (Харків, Львів, Одеса, Луганськ, Донецьк, Запоріжжя, Дніпропетровськ, Житомир);

— будинки культури (Івано-Франківськ, Миколаїв, Херсон, Хмельницький, Черкаси, Чернігів, Кіровоград);

— будинки культури (Вінниця, Луцьк, Ужгород, Сімферополь, Полтава, Ровно, Суми, Чернівці);

— міські, районні будинки культури, клуби;

— червоні кутки учбово-виробничих підприємств.

2. Гуртожитки:

— ті, що перебувають у власних нових приміщеннях;

— ті, що перебувають у власних старих приміщеннях;

— ті, що перебувають в арендованих приміщеннях.

При підведенні підсумків огляду враховуються:

стан усієї масової, виховної і організаційної роботи, спрямованої на підвищення політичної і трудової активності трудящих; діяльність самодіяльних гуртків, стінної преси; масова робота бібліотек; стан приміщень культурно-освітніх установ і гуртожитків.

Огляд здійснює спеціальна комісія, яку затверджено президією ЦП УТОГ, шляхом перевірки на місцях стану всієї роботи культурно-освітніх установ і гуртожитків. Оглядові комісії створюються і по областях.

Підсумки попереднього етапу республіканського огляду обговорюються на засіданнях президій облвідділів УТОГ і надсилаються до 1 квітня 1969 року в Центральне правління УТОГ.

З метою більш ретельної перевірки роботи культурно-освітніх установ і гуртожитків, а також для організації обміну досвідом роботи будуть проводитися взаємоперевірки. Результати цих перевірок надсилаються в ЦП УТОГ.

Для заохочення в республіканському огляді, ті, що зайняли 1 місце по всіх групах культурно-освітніх установ і гуртожитків, нагороджуються перехідним призом Центрального правління УТОГ, грамотою і грошовою премією.

Заклади культури і гуртожитки по всіх групах, які займуть II і III місця, нагороджуються грамотою Центрального правління УТОГ і грошовою премією.

По четвертій групі культурно-освітніх установ встановлено 2 перших, 2 других і 3 третіх місця.

По всіх група передбачено нагородження заохочувальними преміями.

ПРОДУКЦІЯ — ПОНАД ПЛАН

Готуючи гідну зустріч 100-річчю з дня народження В. І. Леніна, підприємства системи УТОГ достроково, 8 грудня, завершили виробничий план 1968 року.

Черкаський колектив мебельників запевняє, що до кінця нинішнього року буде виготовлено понад план продукції на 70 тисяч карбованців. Ударники комуністичної праці складальник С. Цілінський, пресувальники І. Чабан, П. Сташевський, маляр Г. Третяков, верстатник М. Андрієнко та багато інших щоденні завдання виконують на 140—150 процентів.

Швейники Харківського УВП-2 дали слово до кінця року реалізувати продукції ще на 400 тисяч і дати 145 тисяч карбованців понадпланових прибутків.

У боротьбі за виконання державних завдань попереду йдуть ударники комуністичної праці, передовики виробництва.

Про успішне завершення річного виробничого завдання рапортували також колективи Київського УВП-3. Київського УВП-1, Слов'янського УВП, Луганського УВП-2.

Колективи підприємств системи УТОГ, які достроково виконали річний план, ще ширше розгортають соціалістичне змагання за випуск надпланової продукції, готують нові трудові подарунки до 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна.

ПЕРЕПОЧИНОК

ОПОВІДАННЯ

У СВОЄМУ кабінеті Ленін частував Дзержинського міцним чаєм.

— Отже, ви знову викрили іноземного контрабандиста? Щастить на них останнім часом!

— Саме так, Володимире Ілліч. На жаль, хороших людей поки що їде мало. А всяких субчиків...

— Субчиків? Здорово, Феліксе Едмундовичу! Мій батько полюбляв це слово. Воно цілком цензурне і разом з тим дуже влучне. Субчик...

Ленін дістав з кишеньки темносірого в клітинку жилета срібний годинник, якусь мить дивився на чорну рухливу стрілку. Заплющив очі. В такому стані перебував недовго, але Дзержинський встиг помітити: Ленін ще й зараз не зовсім одужав. І хто знає, що його більше стомлює — давня рана від кулі есерки, чи повсякденна титанічна праця, безнастанне горіння серця й мозку. Ніщо так не потрібне Ленінові, як тривалий відпочинок! І не тут, у Москві, а десь на березі теплого моря або на альпійських луках Кавказу.

Минуло з півгодини, як Ленін пересів сюди, за круглий столик, але по всьому видно, що він от-от підведеться і піде до своїх паперів, телефонів, відвідувачів. Як же його затримати хоч трохи, чим відвернути увагу від справ, як продовжити короткий перепочинок?

— Зовсім забув... Хочу вам показати, Володимире Ілліч, кілька рідкісних книжок, вилучених з вантажу субчика — французького «покло н н и к а старовини».

— Сам він, сподіваюсь, випущений під розписку? — спитав раптом Ленін.

— Так. За нього просив французький посол.

— Просив?.. Добре, що не протестував. Раніше вони розмовляли з нами інакше.

Дзержинський відкрив свій портфель, який досі лежав біля нього на вільному кріслі, поклав перед Володимиром Іллічем невеликі книжки. Палітурка однієї була чудово оздоблена позолоченою міддю й кольоровими візерунками на світлому саф'яні, закривалася, як шкатулка, мініатюрними защіпками. Ленін потримав її в руках, милуючись філігранною роботою древнього книголюба. Перегорнув першу сторінку, зазирнув на останню.

— Ого! Знаменитий Курганів письмовник! Ну, батечку мій, про книжку цю я чув давно. Ціни їй не складеш. Прислів'я й приказки російські, перше друковане видання.

Дивився на книжку з прищуром, задоволено. З такою ж цікавістю, але мовчки, розглядав і інші «трофеї». Та от якось особливо запромінився Ленінів погляд. Найтонша, вузенька в чорній шкіряній обкладинці книжка чимось особливо порадувала й здивувала його. Дивився на неї так, наче не вірив самому собі, пішов навіть до вікна і там обережно перегортав сухі матово-білі сторінки, по яких розсипано бісерну в'язь древньо слов'янських літер. Дзержинський знав — не був рукопис, що зберігався з чотирнадцятого століття, як свідчила вкладка. Мудрість арабських переспівів. Алій Ібн Абу Талебій зібрав їх, приказки і афоризми, і хтось з мандрівників російських тоді ж привіз із-за моря і переклав.

Дзержинський уважно спостерігав за Володимиром Іллічем, був задоволений тим, що книжки викликали у нього добрий настрій.

Але що, власне, так зворушило Ілліча? Чому він посміхнувся, розглядаючи фіолетовий відбиток печатки на останній сторінці древнього рукопису?

Наче відповідаючи Феліксу Едмундовичу, Ленін промовив захоплено:

— Абу Талебій і... Микола Миколайович Миронов, дійсний статський радник у відставці. Чудово й неповторно, Феліксе Едмундовичу! Ні, ви тільки уявіть собі. Я зустрічаюся з ними обома вдруге. І з оцим рукописом. Хочете свідків? Ми зараз же покличемо Надію Костянтинівну! Вона свідок!

...Дружину Ленін зустрів біля дверей. Заклавши руки з книгою за спину, він лукаво поглядав то на неї, то на Дзержинського.

— Надюшо... Напруж, люба, свою пам'ять. Лондон... Біля колонади Британського музею якийсь співвітчизник затримує нас. Дощить, а він уперто не відпускає. Потім ми серед наших друзів збирали фунти. Ну, пригадала? Список ходив по руках усієї нашої еміграції... Напруж, пам'ять, Надіє Костянтинівно...

Крупська лагідно кивнула Дзержинському: «Ч у д о в о!» Бадьорий настрій Володимира Ілліча радує її.

— Лондон... Перший наш приїзд чи другий?

— Другий, другий, звичайно!

— Ого! Минуло... цілих десять років. А гроші ми збирали не один раз...

— Ну добре. Допоможу тобі. Ось дивися. Прізвище на печатці — «власна бібліотека М. М. Миронова» — тобі нічого не каже?

— Миронов? Стійте, Миронов... Ах, так! Згадала. Сива людина в окулярах, бібліофіл. Він доводив, що коли не повернемо Росії якийсь важливий древній рукопис, то... кинеться в річку.

— От! От! Чуєте, Феліксе Едмундовичу. Надюша все згадала. З нього вимагали колосальну суму! І що ви думаєте, половину ми зібрали. Він переконав нас тоді, Миронов... Що ж сталося? Чому наші національні скарби знову потрапляють до чужих рук? — Ленін наморщив чоло, замислився.

В цей час на робочому столі задзвенів телефон. Ілліч пішов до нього, але враз зупинився, сказав Дзержинському:

— Ось що, товаришу нарком. Розшукайте М. М. Миронова. Що з ним? Може, він... голодує. Немає засобів для існування? Довідайтесь і вживіть заходів. Такі люди не повинні залишатися поза нашою увагою. Вони — скарбники культури російської і самі неоціненний скарб.

Потім Ленін взяв трубку:— Анатолію Васильовичу? От і добре, що ви приїхали. Заходьте... Ми чекаємо на вас...

Перепочинок скінчився.

Віталій ПЕТЛЬОВАНИЙ.

В. І. Ленін і Н. К. Крупська серед селян с. Горки. 1921 рік. (Копія з картини художника Сисоєва).

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС НА ЧЕСТЬ СЛАВНОГО ЮВІЛЕЮ

За рішенням президії ЦП УТОГ 100-річчю з дня народження В. І. Леніна присвячується республіканський літературний конкурс на краще оповідання, новелу, нарис, вірш, який оголошується з 1 січня 1969 року по 1 квітня 1970 року.

Конкурс має на меті зібрати матеріал про діяльність Товариства у період підготовки до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, повніше й яскравіше відтворити життя глухих, їх працю, побут, участь в громадському житті, показати творчість художньої самодіяльності, заняття спортом, залучити до співробітництва у газеті «Наше життя» нових авторів.

Літературні твори, надіслані на конкурс, повинні відображати трудові будні і відпочинок людей, їх боротьбу за побудову комуністичного суспільства в нашій країні, красу душі людини, рідної природи, взаємовідносини людей у суспільстві, в сім'ї, почуття високої гордості за свій край, рідну Батьківщину.

Для участі в конкурсі запрошуються всі бажаючі члени Українського товариства глухих. Вони надсилають свої рукописи на адресу ЦП УТОГ з позначенням «На конкурс». Обсяг оповідання, нарису, не повинен перевищувати п'яти — восьми сторінок, видрукованих на друкарській машинці через два інтервали або ж розбірливо написаних від руки. В кінці рукопису обов'язково повинні бути прізвище, ім'я і по-батькові, а також підпис автора, його місце роботи і домашня адреса.

Для переможців конкурсу встановлюються 15 премій: дві перших по 100 карбованців кожна, три других — по 70, чотири третіх — по 50, шість заохочувальних премій по 30 карбованців кожна.

ОТЖЕ, ЗА ДІЛО, ДРУЗІ! БАЖАЄМО ВАМ ТВОРЧИХ УСПІХІВ!

Вшанування героїв

Нещодавно група глухих Житомира побувала в Малині на місцях бойової слави, де діяла підпільна комсомольська організація цього міста.

Екскурсанти відвідали місцевий музей, де їм розповіли про легендарний подвиг малинських комсомольців, вшанували пам'ять героїв, побувавши біля братської могили героїв, на яку поклали букети квітів.

Р. ГРЕСЬКО.

Ветерани — молодим

В Уманському будинку культури глухих відбувся вечір зустрічі ветеранів комсомолу з учнями місцевої школи-інтернату для глухих дітей. Перед школярами виступили М. І. Полякова, А. А. Ясинська, Б. Е. Ольшанська і В. Ф. Данчик. Вони виступили зі спогадами про свою комсомольську юність, розповіли про нинішню працю на благо рідної Батьківщини.

На вечорі велику групу школярів було прийнято до лав комсомолу, а також в члени УТОГ.

С. БОЙЧУК.

ОПОРА РЕДКОЛЕГІЇ — АВТОРСЬКИЙ АКТИВ

Стінні газети, як і вся преса, виступають колективним агітатором, пропагандистом і організатором, провідником ідей Комуністичної партії.

На учбово-виробничих підприємствах, у культосвітніх закладах та інших організаціях УТОГ Одеської області стінгазети висвітлюють працю й побут членів колективу, розповсюджують досвід роботи передовиків, критикують недоліки.

На Одеському УВП-3 великою популярністю користується серед робітників стінгазета «Металіст», що регулярно виходить один раз на місяць. У нинішньому році «Металіст» розповів про кращих людей підприємства В. Стельмащука, А. Новикова, В. Мусяк та інших. У стінгазеті було вміщено критичні замітки про якість продукції, роботу побутових кімнат тощо. В кожному наступному номері, як правило, читачі знаходять матеріали під рубрикою «Слідами наших виступів». Це піднімає її авторитет, сприяє розширенню робкорівського активу.

Цього не можна сказати про стінгазету «Наше життя» (орган Котовського райвідділу УТОГ). З номера в номер у ній можна прочитати лише замітки голови райвідділу тов. Лісницького та матеріали з журналів «Огонек» і «Блокнот агітатора».

Нерегулярно виходить стінгазета на Одеському УВП-2. Замість того, щоб зібрати редколегію й залучити її до випуску номера, редактор тов. Орлова все робить сама. Такий стиль накладає свій негативний відбиток на зміст і коло піднятих питань.

Слід сказати, що деякі редколегії вміщують багато великих за розміром і загальних за змістом статей. Такі матеріали найчастіше зустрічаємо в стінгазетах Білгород-Дністровського і Ширяєвського райвідділів, «Мебельщике» (Одеса, УВП-1) та в інших.

Значним недоліком у випуску стінгазет є вміщення замість того без підписів авторів. Це свідчить про те, що газета не має широкого активу й її робить вузьке коло членів редколегії. Так, зокрема, випускається стінгазета «За культуру» (Одеський будинок культури глухих), «Наше життя» (Ізмаїльський районний клуб).

Одеський обласний відділ УТОГ щороку проводить огляд стінгазет. Поряд з цим варто було б практикувати проведення семінарів редколегій з питань поглиблення змісту матеріалів, художнього оформлення та роботи з авторським активом.

Ю. ГЕР.

Стінна газета «За комуністичну працю» та сатиричний додаток «Блискавка», які випускаються на Артемівському УВП, користуються незмінним інтересом читачів.

На фото: члени редколегії П. Лихобабин та Н. Ягмур за випуском чергового номера стіннівки.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Зустріч трьох поколінь

В Луганському будинку культури глухих відбувся «голубий вогник». На його сяйво зійшлися молодь, люди середнього віку і пенсіонери — комсомольці 20-х років. Три покоління комсомольців зустрілися на цьому вечорі.

Відкрився «вогник» уривком з спектаклю «Молода гвардія» у виконанні учасників художньої самодіяльності УВП-1 і УВП-2. Перед учасниками вечора виступили Фекла Павлівна Чебанова—комсомолка 20-х років, у минулому вчителька, комсомольці 40-х років Іван Єгорович Бабич, Тетяна Андріївна Пилякіна та інші.

Молоді митці продемонстрували гостям велику концертну програму. Пісню «Комсомольці 20-х років» виконала Олена Воробйова, пісню «Забота у нас така» — Ліда Ковальова.

В. ТРУСКАЛОВ.

ФОТОРЕПОРТАЖ

ОДИН ДЕНЬ У ДОШКІЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Донбас. Макіївка. Шахти і терикони. Їх сусідство не заважає підготовчій групі малят при Макіївській школі-інтернаті глухих. Одноповерховий будинок цього дошкільного закладу разом з різними допоміжними приміщеннями розташувався серед дерев та кущів.

Сюди з усієї Донецької області приїжджають дошкільнята з дефектами слуху та мови. Практика показує, що дитина дошкільного віку, пройшовши спеціальну підготовку в стінах такого закладу, легше засвоює шкільний матеріал та успішно вчиться у школі-інтернаті для глухих дітей. Крім того лікарі-спеціалісти в процесі виховання іноді можуть повернути дитині слух чи мову.

— На жаль, є ще деякі батьки,— розповідає директор школи сурдопедагог Олександра Денисівна Безверха,— які чомусь надто пізно віддають до нас на виховання своїх дітей. А досвід підказує, що чим раніше дитина потрапить в такий заклад, тим легше потім, особливо нам, сурдопедагогам та вихователям та й батькам, виховувати дитину. Робота ця копітка і, прямо скажу, нелегка, але наш колектив не шкодує сили, щоб дати дитині для життя все. Держава щедро виділяє для цього чималі кошти і завдяки цьому навчальні та службові кімнати нашої підготовчої школи обладнані необхідним інвентарем. Це полегшує справу виховання дитини.

Чистенькі, світлі спальні. Рядами стоять дитячі ліжка, акуратно заправлені постільною білизною. В кімнатах для ігор, на стелажах та на килимі різноманітні іграшки. В гарних декоративних горщиках кімнатні квіти та рослини, в акваріумах плавають різнокольорові рибки.

Підготовчі класи обладнано навчально-наочним приладдям та посібниками.

Була якраз субота, і сьогодні тут панує пожвавлення. Батьки, у яких є можливість, забирають своїх дітей на вихідні дні. Натішившись, діти самі, а інші з допомогою батьків одягаються і, взявшись за руки, прямують додому.

На фото (зверху вниз): вихованці одержують елементарні поняття, як читати, писати та рахувати. Заняття проводить вихователька Ганна Миколаївна Гущина; малята Вітя Печерський і Таня Черкасова в дитячому закладі лише рік, але вже самі розбираються в малюнках; з Донецька до сина Олега приїхала мати Р. Теленчи.

Текст і фото І. ЩЕРБАНЮКА.

СЕРЦЕ ЩИРЕ І ГАРЯЧЕ

Серед тих, хто у 1937 році закінчив Московські курси перекладачів, була 17-річна дівчина Саша Лисенко. Свій трудовий шлях почала вона у радгоспі «Моспино» Донецької області.

Вогник, неабияку енергію молодого перекладача помітили в обласному відділі УТОГ. Її направили на роботу до школи ФЗО при заводі ім. 15-річчя ВЛКСМ у Донецьку, де вона очолювала дві групи виробничого навчання глухих електрозварювальників та токарів. Багато глухих одержали спеціальність і працювали на заводі.

Під час Великої Вітчизняної війни сім'я О. К. Лисенко залишилася без притулку — гітлерівці, відступаючи, спалили житло. З двома маленькими дітьми блукала вона по чужих кутках, недоїдала і недосипала. Отак опинилася у Жданові. Зразу ж після війни почала допомагати глухим об'єднатися у Товариство.

Тоді в Жданові було відкрито сітков'язальне підприємство. О. К. Лисенко багато доклала зусиль, щоб забезпечити глухих роботою. Працювали, не покладаючи рук. Незабаром вона була обрана головою Ждановського міського відділу УТОГ.

Ось вже 9 років працює Олександра Костянтинівна у Будинку культури перекладачем. Вона не формально ставиться до своїх обов'язків. Допомагає директору, виконує різні доручення. Сумлінно виконує, старанно.

Найголовнішим у своїй роботі О. Лисенко вважає питання освіти глухих. З цією метою вона часто звертається до сільських педагогів з проханням узяти на себе добровільно справу навчання глухих дітей у селі. В роботі з глухими дітьми своя специфіка, тому Олександра Костянтинівна бере участь в організації спеціальних семінарів, на які запрошуються вчителі, допомагає їм своїм знанням міміки.

Праця перекладача — нелегка. В ній треба вміти поєднати простоту і щиру відвертість до людей, вміти просто, переконливо і правдиво донести думки, відповісти на запитання, які повсякчасно хвилюють людину.

Понад 20 років працює О. К. Лисенко перекладачем у Ждановському міжрайонному відділі УТОГ, який обслуговує три сільські райони. За роки роботи з членами УТОГ Олександра Костянтинівна багато часу та сил віддала людям, вивчаючи їх запити, всім, чим могла допомагала їм в їхніх щоденних справах на виробництві і в сім'ї. Щире, гаряче серце має вона, і люди, що її оточують, відчувають це і платять Олександрі Костянтинівні Лисенко своєю любов'ю та вдячністю.

Л. ЗИКЕЄВА.
З. РОМАНЕНКО.

СЛОВО, ДАНЕ СОБІ

На загальних зборах колективу, на яких робітники брали підвищені зобов'язання на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, Наташа Козлан уважно слідкувала за тим, що говорили, нічим на перший погляд, не видаючи своїх думок і намірів. Та це тільки зовні. Вона твердо вирішила будь-що перебудувати свою роботу. Слово, дане собі, у неї не розходилось з ділом. Щоденні норми виробітку виконувала на 130—135 процентів, продукція йшла тільки відмінної якості.

Про неї заговорили в цеху. Пройшло ще небагато часу, і Наташі присвоїли звання ударниці комуністичної праці. Портрет її, поряд з кращими людьми області, красується на Дошці пошани у Палаці культури легкої промисловості міста Чернівці. Річний виробничий план вона виконала ще 6 листопада.

Заслужений авторитет і повагу великого колективу швейного об'єднання «Трембіта» Н. Козлан високо цінує і оправдовує його ударною працею.

Л. ФУРМАНОВА.
Перекладач Чернівецького швейного об'єднання «Трембіта».

ЦІКАВИЙ ВЕЧІР

У Київському палаці культури глухих відбулася зустріч з лікарем Київського інституту отоларингології Лідією Петрівною Єлісєєвою. В своїй цікавій і змістовній лекції вона розповіла про досягнення радянської отоларингологічної науки.

Сім тисяч операцій. 90 процентів з них принесли повне відновлення слуху. Такі підсумки роботи інституту за останні кілька років. Повернуто слух професору Московської консерваторії Ніколаєву, докторові наук Барановському, заслуженій артистці, лауреатові Державної премії Сухаревській та багатьом іншим.

У даний час Інститут проводить велику роботу по огляду членів УТОГ, які проживають у Києві та Київській області з метою виявлення стану слуху і застосування різноманітних методів лікування.

Після лекції Л. П. Єлісєєва в доступній формі з демонстрацією наочних посібників відповіла на запитання аудиторії. Потім присутнім було показано документальний фільм «Вони повинні чути», що розповідає про велику роботу, яку проводить лауреат Ленінської премії професор О. С. Коломійченко в очолюваному ним інституті отоларингології.

І. САПОЖНИКОВ.

МАЙСТЕР КОВАЛЬСЬКОГО РЕМЕСЛА

Високий, сухорлявий, він зовсім не скидається на коваля; лише міцні, великі руки видають його. Окрім того, він веселий і щирий, завжди привітний з людьми. Таким його зробила праця в кузні, якій він віддав понад 40 років.

Ще зовсім малим хлопцем любив спостерігати він, як у сільській кузні із шматочка заліза виготовляли потрібну річ. Мабуть тоді й полюбив на все життя важку ковальську справу. Три роки працював підручним. А згодом старий коваль навчив його всього, що вмів і знав сам, і Сергій Терновий став відомим на всю округу ковалем. Він умів зробити і красиво, і міцно. Його поважали і цінували люди за щиру вдачу, за мудре ремесло.

З перших днів колективізації разом з громадою села Сергій Федорович вступив до артілі. І, як майстер ковальської справи, охоче лагодив плуги і борони, сівалки та всяке інше знаряддя праці.

З року в рік міцнів колгосп, зростала в людей впевненість в своїх силах. Прийшло заможне життя і в дім селянина Тернового. Після звільнення від фашистів села Тарасівки, що на Полтавщині, працював так, як ніколи до цього часу. Чоловіків не було. Всі перебували на фронті. Тяжко було і в роки війни, і в перші повоєнні роки. Не було ні заліза, ні запасних частин до машин, яких теж було мало. Все доводилось виготовляти в кузні. За свою чесну багаторічну працю, за те, що не шкодуючи сил допомагав колгоспові в ті тяжкі роки, коли не вистачало умілих працьовитих чоловічих рук в рік святкування Перемоги С. Ф. Терновий був нагороджений медаллю «За трудову доблесть».

Сім'я його живе в достатку. Правління артілі високо цінує працю старого коваля. Йому —70, та не покидає він улюбленої справи, хоча давно пора йому на заслужений відпочинок.

Н. АКСЮК.
Наш нештат. кор.

ЛЮБОВ ДО ПРАЦІ І МИСТЕЦТВА

Обидва вони працюють на мелітопольському заводі «Побутмаш». Різні за віком, за характером. Та єднає їх одне: любов до праці, до людей, любов до мистецтва.

Один з них, Анатолій Васильович Козловський, працює слюсарем в цеху по виготовленню ліжок. Виробничі норми виконує на 150—160 процентів. Михайло Олексійович Шевельов працює на сортуванні металу. Саме на цій дільниці і починається процес виготовлення різних побутових виробів.

Обидва вони — ударники комуністичної праці. Добре трудяться на виробництві, а ввечері поспішають до клубу. Вже протягом 20 років М. О. Шевельов — активний учасник драматичного гуртка Мелітопольського будинку культури глухих. А. В. Козловський бере участь в цьому гуртку понад 11 років і вже зіграв у 15 багатоактних спектаклях, де в основному виконував головні ролі.

Ось так любов до праці і мистецтва єднає цих двох людей вже протягом багатьох років.

Д. СЕДІКОВА.
м. Мелітополь,
Запорізька обл.

Після виступу „Нашого Життя"

«НЕДОРОБЛЕНОСТІ, ЯКІ НЕ ЖДУТЬ»

Під таким заголовком у нашій газеті було надруковано матеріал рейдової бригади, яка перевірила стан культури виробництва на Київському УВП-1.

Як повідомили редакцію газети місцевий комітет, бюро первинної організації УТОГ учбово-виробничого підприємства № 1 і Київський обласний відділ УТОГ, факти, наведені в статті, мали місце. Для усунення недоліків розроблено конкретні заходи.

ЗАКОХАНІ В МИСТЕЦТВО

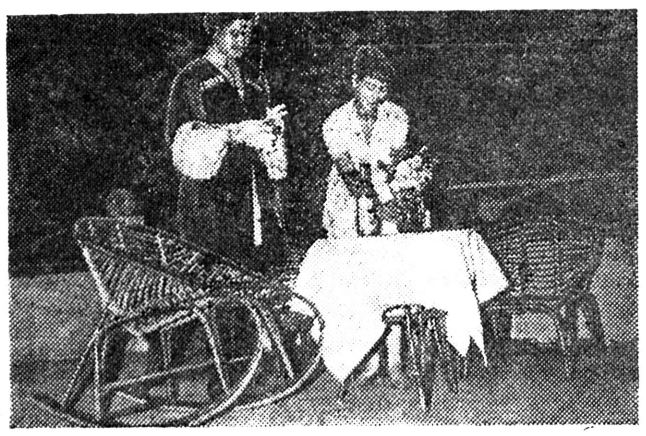

Здається, ще недавно Н. Цехмістренко та В. Білозовський сиділи за партами, поєднуючи роботу на підприємстві з навчанням у вечірній школі. А нині — вони закінчивши школу, успішно виступають з різноманітною програмою на сцені Чернігівського будинку культури глухих. Не відстають від них і Г. Горбатюк, Н. Холоденко, Л. Телюк, подружжя Альдорд та Галя Яременки, Л. Ментій та інші. Багато хлопців і дівчат беруть участь в самодіяльному танцювальному колективі.

На фото (зверху вниз): сцена з п'єси Євлахова «Сміливо ми в бій підемо». В ролях Отохина — В. Білозовський, Діни — Н. Цехмістренко; румунський танець у виконанні танцювального колективу Чернігівського будинку культури глухих.

Текст Г. БОЯРЧЕНКО.
Фото М. ЖАДАНА.

НА ВОГНИК ЧЕРВОНОГО КУТКА

Як тільки над містом впадуть вечірні сутінки, у червоному кутку, що знаходиться в гуртожитку Артемівського учбово-виробничого підприємства, стає людно. Після трудового дня сюди сходяться робітники й службовці, щоб почитати свіжий номер газети або журналу, подивитися передачу по телевізору.

Тут систематично проводяться політінформації про важливі події у нашій країні та за її рубежем, а також працює політшкола першого року навчання. В її програмі — вивчення біографії Володимира Ілліча Леніна.

Пропагандист комуніст З. К. Селезньов яскраво й дохідливо знайомить слухачів з життєвим шляхом і революційною діяльністю Володимира Ілліча.

Крім цього, при червоному кутку працює гурток розвитку мови, яким керує досвідчена вчителька В. С. Яблонська, а також гурток крою та життя.

Рада гуртожитку та первинна організація УТОГ підприємства складають місячні плани культмасової та виховної роботи з урахуванням вимог членів Товариства. Це сприяє підвищенню їх культурного й політичного рівня.

Г. ЖЕРЕБЦОВ.
Наш нештат. кор.

Артемівськ,
Донецька обл.

ЗАПОРУКА УСПІХУ

Більшість членів УТОГ, що проживають в селах Славутського району Хмельницької області, працюють на ланах та фермах колгоспів, показуючи приклад сумлінного ставлення до своїх трудових обов'язків. Є серед них і передовики колгоспного виробництва. До них належить доярка колгоспу ім. Куйбишева (с. Полянь) Ольга Гаврилівна Лебідь.

Слух вона втратила ще в дитинстві. Якщо жила б у капіталістичній країні, то була б приречена на жебрацьке існування. Але в Радянському Союзі все робиться для того, щоб кожен почував себе рівноправним членом суспільства. Коли Ольга Лебідь почала працювати у колгоспі, вона зустріла допомогу і підтримку товаришів. Стала Ольга працювати на фермі, коли була ще зовсім молодою. Спочатку виконувала різні підсобні роботи, потім доглядала телят і, нарешті, стала працювати дояркою. Ось вже 25 років трудиться Ольга Гаврилівна на колгоспній фермі. З них 8 — дояркою. З душею трудиться, на совість. Любов до своєї роботи, любов до тварин, сумлінність — от якості її вдачі.

Про Ольгу Лебідь добре відзиваються і товариші по роботі, і члени правління. Зоотехнік колгоспу тов. Шевчук сказала про неї: «Дуже добре працює Ольга Лебідь. Однією з перших приходить на ферму. Працює швидко, вправно». Голова колгоспу тов. Кордонський додає: «Якщо б всі доярки працювали так, як Лебідь, то фермі нашого колгоспу завжди було б забезпечене перше місце в районі».

З ранку до вечора Ольга Гаврилівна на фермі. Старанно доглядає вона кожну закріплену за нею корову, утримує приміщення в чистоті, порядку. Охоче допомагає вона і товаришам по роботі. 18 корів закріплено за дояркою.

Щорічні планові завдання по надоях молока на кожну фуражну корову Ольга Лебідь завжди значно перевиконує. Так, планове завдання цього року вона виконала вже до 1 жовтня.

І робота її знайшла визнання. Правління колгоспу неодноразово премію вало її цінними подарунками, а в кінці року після підведення підсумків роботи їй нараховується грошова доплата.

На честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна Ольга Лебідь взяла зобов'язання надоювати в середньому щорічно від кожної із закріплених за нею корів не менше 2000 літрів молока.

...Ще темно, а робочий день Ольги Гаврилівни вже почався. Її спритні руки так і ходять, швидко йде робота, до якої вона ставиться з любов'ю, сумлінно. Це і є запорука трудового успіху доярки Ольги Лебідь.

А. АРІН.
Наш нештат. кор.

МОЛОДІ СПОРТСМЕНИ

У Запорізькій школі-інтернаті для глухих дітей багато спортсменів. Своїми силами вони обладнали волейбольний та баскетбольний майданчики, місця для стрибків у довжину й висоту. Тепер тут відбуваються заняття різних секцій.

Велику увагу приділяє юним спортсменам учитель фізичного виховання М. С. Крайній. За домовленістю з спортивним клубом «Стріла», кращі плавці інтернату систематично тренувались у басейні. Добре виступали на змаганнях школярі Тимошенко, Гончаров, Борильник та інші.

За участь у змаганнях з настільного теніса, волейбола, шахів та шашок спортсмени школи нагороджені у цьому році грамотами. Хороших успіхів домоглися також легкоатлети. Вони зайняли четверте місце серед команд шкіл-інтернатів на першість УТОГ. Саша Тичаков, наприклад, подолав 100-метрову дистанцію за 11,4 сек., а Сергій Кандауров 400 метрів — за 53 сек.

Нещодавно шахісти й шашисти інтернату провели товариський матч з командою Запорізького будинку культури глухих. Зустріч закінчилась з рахунком 3 : 3.

Фізкультурники школи вирішили використати зимовий період для ретельної підготовки до нового спортивного сезону.

С. МОРДУШЕНКО.
Наш нештат. кор.

Запоріжжя.

Вільні вправи під час фізкульт-хвилинки, які постійно проводяться із робітницями, дають зарядку бадьорості і хорошого настрою.

На фото: швеї Артемівського УВП, де бригадиром Г. Шиян, проводять чергову фізкульт-хвилинку.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Колектив фізкультури

Фізична культура і спорт стали активним засобом впливу на формування молодої людини, знаряддям масового оздоровлення трудящих.

Велику роль у цьому відіграє низовий колектив фізкультури міжрайвідділу УТОГ. Завітайте на Лебединське УВП і ви побачите, що тут люблять і цінують спорт, який владно увійшов у побут трудящих глухих.

У певний час громадські інструктори тт. Літош і Коханий в цехах провадять виробничу гімнастику. Лише п'ять хвилин фізичних вправ, а їх, виявляється, досить для відпочинку і збереження працездатності до кінця зміни.

Багато виробничників підприємства шліфують свою спортивну майстерність у різних секціях, а їх тут немало: легкоатлетична, волейбольна, баскетбольна, городошна, футбольна, настільного тенісу, лижна, шахо-шашкова, риболовна. Масовість — головне в роботі колективу фізкультури.

М. ЛУЖКОВ.
Наш нештат. кор.

м. Лебедин.

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

ЗАПИТАННЯ: Чи можна знижувати робітникам кваліфікаційні розряди?

ВІДПОВІДЬ: Кваліфікаційні розряди робітникам після старанної перевірки їх теоретичних знань і практичних навичок в роботі присвоює адміністрація підприємства за погодженням з фабзавмісцевкомом профспілки. Їх зниження, як правило, не допускається.

Проте, в тих випадках, коли робітник внаслідок недбалості або недостатньої кваліфікації неодноразово випускає браковану продукцію, він може бути переведений на іншу роботу. Якщо за таких обставин у робітника зміниться профіль роботи, то йому може бути присвоєний інший, в тому числі і нижчий, розряд.

Не допускається зниження розряду як міра дисциплінарного стягнення за порушення трудової дисципліни. Згідно з п. 22 Типових правил внутрішнього трудового розпорядку, адміністрація має право перевести працівника, який порушив трудову дисципліну, на іншу нижче оплачувану роботу на строк до трьох місяців незалежно від його спеціальності і кваліфікації. У тих випадках, коли робітника переводять на іншу нижче оплачувану роботу за його спеціальністю, йому може доручатись робота за нижчим розрядом з оплатою по виконуваній роботі, але без зниження його попереднього розряду. Наприклад, слюсарю або фрезерувальнику четвертого розряду може доручатись виконання робіт за його спеціальністю за другим розрядом, але розряд у нього залишається попередній — четвертий.

ЗАПИТАННЯ: Який порядок надання робітникам і службовцям відпусток для санаторно-курортного лікування?

ВІДПОВІДЬ: Для санаторно-курортного або амбулаторно - курортного лікування робітники і службовці звичайно використовують чергові і додаткові відпустки. Якщо для лікування і проїзду в санаторій і назад згаданих відпусток не досить, то працівникові на ту кількість робочих днів, яких не вистачає, видається лікарняний листок, що є підставою для надання відпустки. Лікарняний листок видається, коли необхідність санаторно-курортного лікування встановив лікуючий лікар разом з завідуючим відділенням або головлікарем і путівку (курсовку) видали фабзавмісцевком профспілки або вища профспілкова організація за рахунок коштів соціального страхування безплатно або з оплатою 30 процентів її вартості. Робітникам і службовцям, хворим на активну форму туберкульозу, відпустки для лікування в туберкульозних санаторіях надаються в такому ж порядку, причому незалежно від того, ким видана путівка.

Особам, які потребують санаторно-курортного або амбулаторно-курортного лікування, коли вони вже використали чергову і додаткову відпустки і путівку або курсовку видали фабзавмісцевком або вища профспілкова організація за рахунок соцстраху безплатно або з оплатою 30 процентів її вартості, надається відпустка без збереження заробітної плати на строк чергової і додаткової відпустки. Лікарняний листок видається в цих випадках на час лікування і проїзду з відрахуванням цих відпусток.

Відпустки для санаторно-курортного і амбулаторно - курортного лікування з оплатою по лікарняному листку не надаються, якщо робітників і службовців направляють в пансіонати по путівках, виданих профспілковою організацією за рахунок коштів соціального страхування без курсовок на лікування, по путівках у санаторії за повну вартість, а також по путівках, виданих за рахунок підприємства, державного бюджету, соціального забезпечення. В таких випадках надається відпустка без збереження заробітної плати:

на строк чергової і додаткової відпусток — якщо ці відпустки працівник уже використав;

на час, якого не вистачає для лікування і проїзду,— якщо чергової і додаткової відпустки не досить для проїзду в санаторій і назад.

ЗАПИТАННЯ: Чи робиться запис в Трудовій книжці про переведення робітників і службовців на тимчасову роботу?

ВІДПОВІДЬ: Інструкцією про порядок ведення Трудових книжок передбачено тільки внесення записів про переведення на іншу постійну роботу. Записи про тимчасові переведення (у зв'язку з виробничою необхідністю, простоєм, хворобою, вагітністю і годівлею дитини грудьми, в порядку дисциплінарного стягнення) у Трудові книжки не вносяться.

А. СТЕСІН.
Юрист.

Редактор В. ПІТЕНКО.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ

м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 76, тел. 67-38-43.

«НАША ЖИЗНЬ» — орган Центрального правления Украинского общества глухих.

Київ, друк. УВП-3.
Зам. 1098—5065. 68 р.